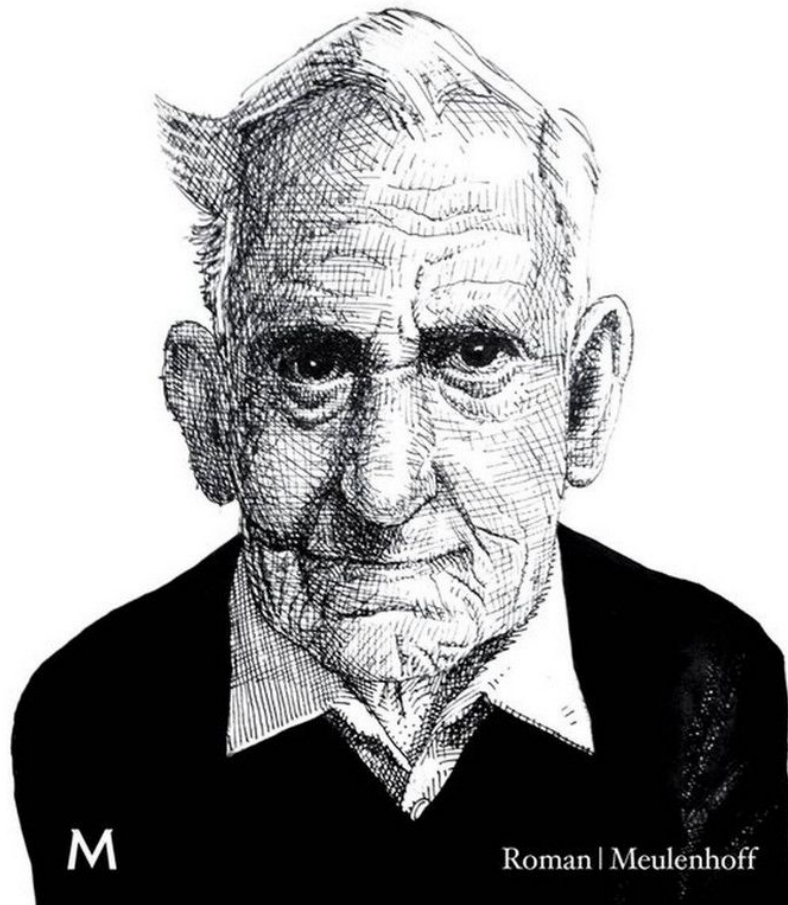


Pogingen iets van het leven te maken

Het geheime dagboek van
Hendrik Groen, 83¼ jaar



Melle van Asch
21-12-2017
TV3B

De gegevens van het boek:

Schrijver: Hendrik Groen, Hendrik Groen is een pseudoniem voor een schrijver die (waarschijnlijk) Peter de Smet heet.

Titel: Hendrik Groen: Pogingen iets van het leven te maken.

Uitgever: J.M. Meulenhoff

Jaar van uitgave: Juni 2014

Aantal pagina's: 328 pagina's

De Fragmenten:

Dinsdag 28 mei

We hoefden niet ver te reizen: vijf minuten langzaam wandelen. Toen waren we bij onze bestemming: de jeu de boules baan in het parkje waar je vanuit de zuidkant van onze flat op uitkijkt. Daar vond het eerste besloten jeu de bouleskampioenschap voor 79-plussers plaats. Tot in de puntjes geregeld: 12 glimmende ballen, meetlint, een grote beker voor de winnaars, 6 comfortabele tuinstoelen, een tafeltje, tafelkleedje, thermoskannen koffie en thee, Limburgse vlaai, verse broodjes, zonnebrand, echt servies, een koelbox met koude dranken, zalm en paling op toast, en een parasol. Alles onder een stralende lentezon.

Edward had Stef gecharterd, de kleinzoon van Grietje, en samen hadden ze die morgen om 11 uur alles in zijn busje geladen en na twee minuten rijden weer uitgeladen en keurig in het park opgesteld.

Om 12 uur kwamen wij verbaasd aangewandeld, Evert voorop in zijn rolstoel. Eerst koffie met gebak, daarna de loting en daarna het toernooi. Drie teams van twee spelers die een volledige competitie speelden. Stef was scheidsrechter.

Halverwege was er een lunch en na afloop de prijsuitreiking met champagne. De winnaars: Graeme en Grietje. Een mooie tweede plaats voor Eefje en Evert, die riep dat hij zonder tenen aanmerkelijk beter was gaan gooien en brons voor Edward en ik. Graeme werd uitgescholden voor de Arjen Robben van het jeu de boules omdat hij als winnaar toch nog iets huilerigs had. Waar Edward als organisator geen rekening mee had gehouden, was dat tegen het einde van het toernooi het halve bejaardenhuis zich rond de baan verzameld had. Het was pure reclame voor onze club. Alleen willen we onbekend blijven.

Om vier uur werd alles weer in het busje geladen en ging de karavaan huiswaarts. Doodmoe maar gelukkig.

Woensdag 29 mei

Er is een man van 80 die de Mount Everest heeft beklommen. Ik heb al moeite met een stoeprand. Het is niet eerlijk. De vorige oudste beklimmer, de nu 81 jarige Min Bahadur Sherchan, heeft onmiddellijk aangekondigd volgende week zijn record terug te gaan pakken.

Er is al een vrouw met één been die de top heeft bereikt. Die zal toch wel een prothese gehad hebben? Toch niet helemaal hinkeldepinkel naar 8000 meter?

De eerste man zonder armen is ook boven gesignaleerd. Het is een opmerkelijke karavaan die tegenwoordig naar de top van de Mount Everest trekt. Ik wacht tot de eerste incontinentie gesluierde moslima zonder hoofd de vlag van Polynesië heeft geplant en dan ga ik ook.

Ik heb gebeld met mijn verzekering en ik moet me laten keuren om voor een leen-scootmobiel in aanmerking te komen. Ik kan een afspraak maken voor over 6 weken. Ik denk dat ik de eer maar aan mezelf hou en er gewoon een ga kopen in de scootmobielwinkel. Ik zal de consumentengids er eens op na slaan of er recent een scootmobielentest is gehouden.

Er zijn drie categorieën kopers. De eerste en grootste groep kiest voor de middenweg: niet het goedkoopste maar ook zeker niet het duurste product. Een tweede, veel kleinere groep neemt altijd de duurste en de laatste groep altijd de goedkoopste variant. Als ik echt geen flauw idee heb neem ik de goedkoopste. Heb ik in ieder geval geld uitgespaard. Natuurlijk is goedkoop soms duurkoop maar duurkoop is soms nog veel duurderkoop.

Toeval of niet, er stond gisteren een artikel over een offroad-scootmobiel in de krant, de Action Trackchair, met rupsbanden. Daarmee kun je ook door bos en duin rijden of door een dik pak sneeuw. 10.000 Euro, dat is nou jammer.

Waarom ik deze twee fragmenten heb gekozen:

Ik heb deze twee fragmenten gekozen uit het boek van Hendrik Groen omdat ik dit twee fragmenten vond die een beetje zijn activiteiten vertellen. Omdat Hendrik Groen ouder is blijft hij steeds een beetje in hetzelfde levensritme en zijn er bijna geen spannende dingen. Deze twee fragmenten leggen daarom goed twee dingen uit die hij vaak doet in het boek, uitstapjes maken met de oud-maar-niet-dood-club (Omanido) en vertellen over hoogtepunten in het nieuws, die hem aanspreken, en ook over bepaalde dingen die gebeuren in zijn leven, in dit geval over het kopen van een scootmobiel, maar bijvoorbeeld ook over wat er gebeurt in het bejaardentehuis.

De herschreven fragmenten:

Dinsdag 28 mei

We hoefden niet ver te reizen: vijf minuten langzaam wandelen. Toen waren we bij onze bestemming (synoniem): de jeu de boules baan in het parkje waar je vanuit de zuidkant van ons tehuis (synoniem) op uitkijkt. Daar vond het eerste besloten jeu de bouleskampioenschap voor 79-plussers plaats. Zeker niet slecht geregeld (understatement): 12 stralende en glinsterende (tautologie) ballen, een meetlint, een grote beker voor de winnaars, 6 fijn zittende (synoniem) tuinstoelen, een tafeltje, tafelkleedje, thermoskannen koffie en thee, Limburgse vlaai, verse broodjes, zonnebrand, echt servies, een koelbox met koude dranken, zalm en paling op toast, en een parasol. Alles onder een stralende lentezon.

Edward had Stef, de kleinzoon van Grietje, (asyndetische vergelijking) gecharterd en samen hadden ze die morgen om 11 uur alles in zijn busje geladen, en na een paar (synoniem) minuten rijden weer uitgeladen en zeker mooi in het park opgesteld.

Om 12 uur kwamen wij, met Evert voorop in zijn rolstoel, verbaasd aangewandeld. Eerst was er koffie met gebak, daarna een loting, wie met wie ging spelen en uiteindelijk een toernooi. Drie teams van twee spelers die een volledige competitie speelden. Stef was scheidsrechter. Halfweg (synoniem) was er een lunch en na afloop de prijsuitreiking met champagne. De winnaars en kampioenen (tautologie): Graeme en Grietje. Een mooie tweede plaats voor Eefje en Evert, die riep dat hij zonder tenen aanzienlijk beter was gaan gooien en brons voor Edward en ik. Graeme werd uitgescholden voor de Arjen Robben van het jeu de boules omdat hij als winnaar toch nog iets sentimenteels en huilerigs (tautologie) had.

Waar Edward als organisator en initiatiefnemer (tautologie) geen rekening mee had gehouden, was dat tegen het einde van het toernooi het niet 10, 50, 100, maar het halve bejaardenhuis (enumeratie) zich rond de baan verzameld had. Het was geen slechte (understatement) reclame voor onze club. Alleen willen wij onbekend en ongekend (tautologie) blijven.

Rond vier uur werd alles weer in het busje geladen en ging de karavaan naar huis (synoniem). Doodmoe maar gelukkig.

Woensdag 29 mei

Er is een 80-jarige bejaarde (pleonasme) man die de Mount Everest, de hoogste berg ter wereld heeft beklommen. Ik heb al moeite met een stoeprand. Het is oneerlijk (synoniem). De vorige oudste beklimmer, de nu 81-jarige bejaarde (pleonasme) Min Bahadur Sherchan, heeft onmiddellijk en direct (tautologie) aangekondigd komende (synoniem) week zijn record terug te gaan pakken. Er is al een vrouw met één been die de top en het hoogste punt (tautologie) heeft bereikt. Die zal toch wel een prothese gehad hebben? Toch niet helemaal hinkelend naar 8000 meter?

De eerste man zonder armen is ook aan de top (synoniem) gesignaleerd. Het is een opmerkelijke karavaan en groep mensen (tautologie) die tegenwoordig naar het hoogste punt (synoniem) van de Mount Everest trekt. Ik wacht tot de eerste incontinente gesluisde moslima zonder hoofd de vlag van Polynesië heeft geplant en gezet en dan waag ik het ook (synoniem).

Ik heb getelefoneerd en gebeld (tautologie) met mijn verzekering en ik moet me laten controleren (synoniem) om mijzelf voor een leen-scootmobiel te blootstellen (spreekwoord [synoniem?]). Ik kan jammer genoeg niet op de koffie komen (spreekwoord [synoniem?]) en kan pas een afspraak maken voor over 6 weken. Ik denk dat ik de eer maar aan mezelf hou en er gewoon een ga kopen in de scootmobielenwinkel. Ik zal de consumentengids er eens op raadplegen (synoniem) of er recent een scootmobielentest is gehouden.

Er zijn drie categorieën en groepen (tautologie) kopers. De eerste en grootste groep kiest voor de middenweg: niet het goedkoopste maar ook zeker niet het duurste product. Een tweede, veel kleinere groep neemt altijd het meest prijzige product (synoniem) en de laatste groep altijd de aller goedkoopste (understatement) die er te krijgen is. Als ik echt geen flauw idee heb neem ik de goedkoopste van de goedkoopste (understatement/herhaling). Dan geef

ik tenminste niet veel te veel geld uit. Natuurlijk is goedkoop soms duurkoop maar duurkoop is soms nog veel duurderkoop.

Toevallig of niet, er stond gisteren een stuk (synoniem) over een offroad-scootmobiel in de krant, de Action Trackchair, op rupsbanden. Daarmee kun je ook door bossen en zandige duinen (pleonasme) rijden of door een dik pak witte sneeuw (pleonasme). 10.000 Euro, daar ben ik niet zo blij mee (Litotes).